

Гарячка Західного Нілу – гостре інфекційне захворювання, для якого характерні лихоманка, запалення оболонок мозку, системне ураження слизових оболонок, збільшення лімфатичних вузлів, в окремих випадках - висип. Клінічні прояви захворювання різноманітні: від безсимптомної інфекції до важкого менінгіту або менінгоенцефаліту. Смертність спостерігається, у середньому, в 4% випадків.

Захворювання ендемічне для багатьох країн Азії та Африки. Спалахи гарячки Західного Нілу зареєстровані в Алжирі, Вірменії, Заірі, Єгипті, Ефіопії, Індії, Нігерії, Пакистані, Сенегалі, Судані, Румунії, Чехії, Росії. Підтверджено існування природних вогнищ захворювання у Вірменії, Туркменії, Таджикистані, Азербайджані, Казахстані, Молдові, Росії.

В Україні ензоотичні території з гарячки Західного Нілу виявлені в Одеській, Полтавській та Запорізькій областях.

Виникнення поодиноких випадків і спалахів гарячки Західного Нілу в Європі та США, тобто в регіонах, для яких раніше дана інфекція не була характерною, пов’язують с певними природними факторами (інтенсивними дощами з наступними паводками; більш високою, ніж звичайно, температурою повітря; створенням екологічної ніші для інтенсивного годування комарів) та антропогенним впливом людини на довкілля, що призводить до підвищення щільності популяції переносників вірусу.

Збудник захворювання – вірус, який добре зберігається в замороженому та висушеному станах. Гине при температурі вище 56°впродовж 30 хвилин. Уражає клітини нервової

системи, нирок, легень, міокарду, ендотелій судин.

Переносниками вірусу є комарі, іксодові та аргасові кліщі, а резервуаром вірусу є дикі та домашні птахи, гризуни, кажани.

Найчастіше вірус Західного Нілу поширюється через укус зараженого комара. Комарі інфікуються вірусом, коли годуються кров'ю заражених птахів. Потім інфіковані комарі із слиною можуть передавати вірус людям та тваринам під час укусу.

Гарячка Західного Нілу має виражену сезонність - пізнє літо і осінь.

Вірус Західного Нілу не передається від хворої людини до здорової через поцілунок, дотик до тіла, під час спілкування, через одяг тощо.

Симптоми захворювання можуть з'явитись у проміжок між декілька днями та 2-3 тижнями після зараження, найчастіше через 3-6 днів.

Для гарячки Західного Нілу характерний гострий початок захворювання, швидке підвищення температури тіла до 39-40оС; озноб, слабкість, головний біль, в окремих випадках може бути нудота, блювота, відсутність апетиту, біль у м'язах. Тобто симптоми не є специфічними лише для гарячки Західного Нілу. Тому важливо при підвищенні температури тіла зразу ж звернутись за допомогою до лікаря. Діагноз гарячки Західного Нілу встановлюється на підставі клінічного перебігу, даних епіданамнезу і лабораторних обстежень хворого.

Для попередження захворювання на гарячку Західного Нілу необхідно: уникати укусів комарами, кліщами.Якщо Ви знаходитесь на відкритому повітрі, особливо на природі, користуйтесь репелентами

Більшість комарів найбільш активна у сумерках і на світанку. В цей час необхідно

користуватись репелентами від комах, а також носити одяг з довгими рукавами, брюки, шкарпетки або не виходити на вулицю. Комарів легше помітити на світлому одязі.На вікнах та дверях необхідно встановити захисні сітки, щоб комарі не проникали до житла.

Знищувати місця розмноження комарів; не допускати наявності залишків води у квіткових горшках, відрах, бочках. Необхідно міняти воду в поїлках для домашніх тварин, птиці не рідше одного разу на тиждень. Із дитячих басейнів необхідно зливати воду і ставити їх на бік, коли ніхто ними не користується.

При догляді за хворими тваринами, при проведенні забою та вибраковки необхідно надягати рукавички та інший захисний одяг.

До заходів профілактики захворювання відносяться також: впорядкування території населених пунктів, ліквідація звалищ сміття, викошування рослинності. Осушення, ремонт водорозподільних, каналізаційних та теплових мереж; дезінсекція затоплених підвальних приміщень. Застосування у приміщенні:фумігаторів - пристроїв, що поволі випарюють інсектициди; спіралей, що виділяють дим при згоранні, який відлякує або вбиває комарів; ультразвукових пристроїв, що відлякують комарів; ультрафіолетових пристроїв, що знищують комарів. Проведеннямеліоративних та гідротехнічних заходів з метою знищення місць виплоду комарів.